

לפני 25 שנה

תקופתו החלוצית של גלזון • החוק נגד המין הביא את אפשרויות הפעולה של החוק כנגד מוילים מיסתוריים שהציפו את המדינה בחוברות מיזמסקות • השבוע לפני 25 שנה, החל העולם הזה בפירסום תמונותיו של מועמדות לתחרות מלכת המים '59 • בשער הגיליון: מאמן נבחרת ישראל בכדורגל גיולה מאנדי

גיליון העולם הזה שראה אור השבוע לפני 25 שנה, הקדיש כתבת-שער נרחבת לנושא ספורטיבי, להסדרה של נבחרת ישראל בכדורגל, בוורוצלב, פולין, לנבחרת הפולנית, בתוצאה של 2:7 • תחת הכותרת, המומחה לקלקלה פורסם הפרק השני בסדרה בנושית אילת, ובו סיפור של הבנוסיה אשר רוקנה את כספי עיריית אילת, בנוסיה שאחד מחבריה היה גיזבר העירייה • הטיסה האחרונה היא סיפור של אורה שטרסר על ארוסה, הטייס אביהו רביב, אשר נסצע ערב תותנת ומת בעבור זמן מה • סיפור של אליהו גלזון, מנהל בית-הספר המיקצועי-תיכוני, מונטיפיורי, שמבר תעודות-בגרות לכל המרבה במחיר, הופא בכתבה, וירית המנהל, שתיארה גם את

הכדורגלן קורע את מסך הברזל ★ הסופר אוהב ויסקי ומנסה להצית אישה ★ הקבוצניק מחפש זהב

העולם הזה 1134
תאריך 24.6.1959

אנשים

● בגלל מישקל גופו הרב, נקלע אלון-מישנה אברהם יפה מדי פעם למצבים עדינים. לאחרונה, בעת שסער באחת המיסעדות בעיר, הכחין יפה באדם כחוש וצמק שישב לידו ואכל ארוחה צמחוניית. יפה לא יכול היה להתאפק והעיר לאיש: «כשמסתכלים עליך, אפשר לחשוב שיש רעב בארץ!» האיש הרזה לא נשאר חייב, והשיב במקום: «וכשמסתכלים עליך, יודעים מייד מה היא סיבת הרעב!»

● מיכאל זאובר (20) איש שרה בוקר ובנו של העיתונאי אלכסנדר זאובר, אשר קיבל בשבוע החולף מאוצר המדינה סכום של 2,008.447 ל"י, כתמורה עבור מטיל-הזהב שמצא בשדה, צחק למיקרא הידיעות שהופיעו בעיתונות ושיספרי, כאילו המשק איפשר לו להחזיק בכסף הזה כרכוש פרטי. על סמך התקדים שגם בנגוריון לא מסר לירי הקיבוץ את רכושו הפרטי. איפה יש לחבר המשק זמן לרוץ על כף גיחך, כולם החליטים עכשיו עם הראש בארמת מחפשים הב?

סי הג'ינס וחולצת-הבוקרים הפכו לתלבושתו הקבועה, את אצבעותיו לפיו ושרק בחזקה, כמו חוליגאן ורשאי. כשאחד האורחים ניסה להתחברות בו כשריקה הפך חלאסקו את שולחן המש-קאות. ביקורו באמריקה בוטל.

● סיבה בבקבוק. בסוף ינואר השנה, הגיע חלאסקו לישראל, כדי לבקר את ידו, יאן רויצקי, בקיבוץ ג'ושמואל. סילוקו מהקיבוץ עורר כשעתו סערה גדולה. העיתונות האשימה את קיבוץ השומר הצעיר ג'ושמואל במקד קארתיים.

בת יפאן היא מיציקו מאדה. גיי נערה. הגופה והפנינים. שמשך בקיץ 1959 המונים לקולנוע-הקיץ ג'רניה בתל-אביב. ושעניינו היה מעשה בשולת-פנינים תמה.

אולם האמת היתה אחרת. חלאסקו גורש מהקיבוץ, משום שנהג לנסוע ערב-ערב לחררה ולהשתכר שם כראוי. בשובו, היה נטפל לבנות המשק ולילדות. גם גירוש זה לא הגיח אותו מאהבתו לטיפה המרה.

יחד עם ירדו ירד חלאסקו אילת, שם ניסו לסדר לו עבודה קבועה. הוא היה משתכר בלילה, מתעורר למחרת בצהריים, רץ קודם כל אל הבקבוק. הוא עזב גם את אילת, כשסיבת פרידתו מהעיר שהקסימה אותו, לרבריו, נעוצה בבקבוק.

חלאסקו התגורר בחדר צנוע במלון הס בתל-אביב, נמך עליידי כמה מעריצים, שאותם הכיר עוד בפולין, והפך אורח קבוע בכארים ובמועדוני הלילה התל-אביביים. כיום המישי שעבר הזדמן חלאסקו כאחד מסוירים אלה לקאזינו באר שבחוב הירקון.

סיגריה דולקת ביד. על ביקור זה סיפר

כולה ברצונן הטוב של הממשלות הקומוניסטיות, היתה זו דרך רעה מאוד לרכוש שם ידדים לעליה ולהצלחה בחברה הבינלאומית.

אורחים

היום התשיעי בשבוע

«כתיבה היא מיקצוע נהדר, כמעט כמו שתייה», התוודה פעם הסופר הפולני הצעיר מארק (היום השמיני בשבוע) חלאסקו (26), אולם מאז עזב חלאסקו את פולין מולדתו, לפני למעלה משנה, לא חזר אליה מחשש פן ייאסר עקב הצהרותיו בעולם המערבי כנגד המישטר הקומוניסטי (כמו: «אין דבר כזה שנקרא קומוניסט») — היו לו כמה וכמה הזדמנויות ללמוד, כי השתייה אינה נהדרת כליכך כפי שהוא רואה אותה.

כאשר שהה חלאסקו גבה-הקומה והבלונדי, לפני שמונה חודשים, כברלין המערבית, שם הוסרט סרט לפי סיפורו, היום השמיני בשבוע, הוא זכה בתהילה רבה. מלבד אהבתו לכוכבת הסרטים הגרמניה סוגיה זימן, וקבלות-פנים שנערכו לכבודו, הוכנסו לו גם ביקור באמריקה וסידור אשרת-כניסה מיוחדת לתיירים, אולם אז, כאחת המסיבות לכבודו, הכניס חלאסקו, שמיכנ

העם

כעיטה לשער עצמי

כמעט כל אורח בישראל רוצה בעליה המונים מארצות הגוש הקומוניסטי. השבוע ישבו המונים ליד מקלטי-הרדיו, והקשיבו בדריכות לשידור תחרות הכדורגל בשידור ישיר מן המיגרש כוורוצלב, מתחרות בינארצית של פולין נגד ישראל. את המאזינים חיממה הידיעה, כי המוני יהודים פולנים צופים לבטח כוורוצלב. באותו רגע, במישחק,

מה שבקע מן הרדיו היה שיעור מאלף איך לחבל בעליה. הקריין הישראלי, נחמיה בן אכרים, שרדן טוב אך מדינאי גרוע, התמוגג מנחת, קרא לתור המיקרופון, כי יהודי פולין מקווים לניצחון הנבחרת הישראלית. המסקנה המתבקשת לשליטנות הקומוניסטית: היהודים כגוש הקומוניסטי נאמנים יותר לישראל הרחוקה מאשר למולדתם, ועלולים להוות גייס חמישי. גם עיתוני ישראל לא היו והירים ביותר. קריקטורה לדוגמה: כדורגלן ישראלי קורע את מסך-הברזל, המשמש כשער. מכיוון שהעליה מן הגוש המזרחי תלויה

השבוע מנהל המקום והמוגו שלו, שמואל קפלן (47): «הוא בא עם עוד שני בחורים בשעה 1 ורבע בלילה, התיישב ליד רלפק-ההגשה. הרגשתי שהוא שיכור, והצעתי לחבריו שיזמינו עבורו קפה. הוא פנה אליי ודרש בתוקף, כפולנית, שאמוזג לו ויסקי. ניסיתי לשכנע אותו שוב, שמוטב וישתה קפה. אך הוא עמד על שלו. לא רציתי לעורר מהומות ומוגתי לו כוסית.

לירדו ישבה אשה בת 35, שגרה כנראה לא הרחק מכאן, והמבקרת בכאר לעיתים קרובות. חלאסקו פנה אליה וביקש אש. היא לא הבינה את שפתו והוא הסביר לה בתנועות-ידיים. היא הושיטה לו קופסת גפרורים. הוא שלף סיגריה מכיסו, הציתה, משך אליו את יד האשה, והצמיד את הסיגריה הרולקת לזרועה.

האשה התחילה לצעוק והוא סחב אותה בשערותיה. שני חבריו שבאו עמו, סחבו את הכסא של האשה מתחתיה, והיא נפלה ארצה. כל זה קרה ברגע. רצתי מאחרי הרלפק וצעקתי עליו כפולנית, על שהוא מעז להכות אשה. בתגובה התנפלו עליו חבריו והחלו מכים אותי. תפסתי אותם אחד אחד, וורקתי אותם החוצה.

נסוקי השבוע

● נשיא ההסתדרות הציונית, ד"ר נחום גולדמן: «יהדות העולם היא די עשירה כדי לקיים שלוש מדינות יהודיות.»

● הבלש הפרטי רויד אלמוג: «איפה ש אתה זורק אבן במדינה, אתה פוגע בנגב — והוא יגנוב גם את האבן!»

● יעקב אגמון, מנהל התיאטרון ה-קאמרי, על המצב באחד התיאטרונים: «זה כרויך כמו מצבה של נבחרת הכדורגל שלנו בפולין — 2:7. שכעה אנשים על הבמה ושניים באולם.»

* מאוחר יותר הגיעה השחקנית זימן לארץ. סיילמה את חובותיו של חלאסקו. לקחה אותו איתה ונישאה לו. אך כעבור כמה שנים נפטר חלאסקו, כתוצאה משתיית-יתר.

כאשר חברה-הכנסת ישראל רוקה, שהיה אותה עת גם ראש עיריית תל-אביב, הציע לקצר את תקופת השיירות של הבנות בצה"ל משנתיים לשנה וחצי, עברה הידיעה בעיתונות העולם ומירסום אנטישמי איטלקי ניצל את ההזדמנות, פירסם כתבה על הנושא, תחת הכותרת: «גיהנום בארץ-הקודש» וליווה את הכתבה המשמיצה באיור של כביכול חיילות קרבות בצה"ל המפעילות נשק חם.